

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Daniely Zemanové a soudců Zdeňka Kühna a Barbary Pořízkové v právní věci žalobce: **B. V.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 11, Praha 5, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **Festis Alfa spol. s r. o.**, se sídlem Musílkova 172, Praha 5, v řízení o návrhu žalobce na přikázání věci jinému než místně příslušnému krajskému soudu ve věci vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 45 A 9/2014,

t a k t o :

- I. Žádost o ustanovení zástupce **se z a m í t á .**
- II. Návrh na přikázání věci Městskému soudu v Praze **se z a m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Krajský soud v Praze jako soud místně příslušný podle § 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) zahájil a vede pod sp. zn. 45 A 9/2014 řízení o žalobě, kterou se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 1. 2014, sp. zn. SZ 190492/2013/KUSK REG/Bu, čj. 005258/2014/KUSK.

[2] Žalobce v průběhu řízení podal návrh na přikázání věci Městskému soudu v Praze, který Krajský soud v Praze v souladu s ustanovením § 9 s. ř. s. předložil k rozhodnutí Nejvyššímu správnímu soudu.

[3] Žalovaný se k návrhu žalobce na přikázání věci jinému než místně příslušnému soudu nevyjádřil.

[4] V reakci na poučení o možnosti vznést proti soudcům Nejvyššího správního soudu, kteří budou ve věci rozhodovat, námitku podjatosti, požádal žalobce o přiznání bezplatné právní pomoci "*za účelem realizace úkonu dle ustanovení § 8 s. ř. s.*".

[5] Nejvyšší správní soud k žádosti žalobce o ustanovení zástupce pro účely sdělení důvodů pro vyloučení soudců rozhodujícího senátu Nejvyššího správního soudu z projednávání věci uvádí následující. Žalobce nezmínil žádné skutečnosti, na základě jakých zvažuje vznesení námitek podjatosti, neuvedl, z jakých důvodů tento postup hodlá využít. Soudní řád správní v ustanovení § 8 odst. 1 stanoví, že „*soudci jsou vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti.*“ Lze tedy konstatovat, že pochybnosti o nezaujatosti soudce při rozhodování představují ryze subjektivní kategorii námitok, které v konkrétním případě vycházejí z vnitřního přesvědčení navrhovatele. Vylíčení důvodů podjatosti spočívá v popsání vztahu daného soudce k věci, účastníkům, případně jejich zástupcům, a nikoli v právní argumentaci.

[6] Vzhledem k tomu, že žalobce v projednávané věci žádné skutečnosti mající povahu námitek podjatosti neuvedl, úkolem případně ustanoveného zástupce by tak v daném případě bylo pouhé sepsání námitek žalobce, což není smyslem garance práva na právní pomoc dle čl. 37 odst. 2 Listiny základních práv a svobod ani naplněním kritéria pro ustanovení zástupce pro řízení před správními soudy v případech, kdy je to nezbytně třeba k ochraně práv navrhovatele (§ 35 odst. 8 s. ř. s.). Zcela proti povaze možného uplatnění námitek podjatosti soudce by pak bylo zavazovat ustanoveného zástupce k tomu, aby namísto žalobce důvody pro vyloučení soudce z projednávání věci sám vyhledával.

[7] Žádosti žalobce o ustanovení zástupce proto Nejvyšší správní soud ze shora uvedených důvodů nevyhověl.

[8] Nejvyšší správní soud se dále zabýval předloženým návrhem žalobce na přikázání věci Městskému soudu v Praze.

[9] Přikázání věci jinému soudu upravuje ustanovení § 9 s. ř. s., dle kterého Nejvyšší správní soud přikáže věc jinému než místně příslušnému krajskému soudu, jestliže pro vyloučení soudců specializovaných senátů místně příslušného soudu nelze sestavit senát (odst. 1 citovaného ustanovení). Podle odst. 2 téhož ustanovení Nejvyšší správní soud může věc přikázat jinému než místně příslušnému krajskému soudu, je-li to pro rychlost nebo hospodárnost řízení nebo z jiného důležitého důvodu vhodné.

[10] Z obsahu podání žalobce ze dne 15. 9. 2014 a ze dne 31. 1. 2015 založených ve spise Krajského soudu v Praze lze usuzovat, že žalobce spojuje důvody pro přikázání věci jinému než místně příslušnému soudu s podjatostí soudců rozhodujícího senátu krajského soudu. Jednalo by se tedy o důvody podřaditelné pod ustanovení § 9 odst. 1 s. ř. s., tedy pro případ tzv. delegace nutné. Nejvyšší správní soud v usnesení ze dne 30. 11. 2009, čj. Nad 23/2009-32 (dostupné na www.nssoud.cz), uvedl, že „*přikázání věci jinému než místně příslušnému krajskému (městskému) soudu ve smyslu § 9 odst. 1 s. ř. s. je pojmově spjato s vyloučením soudců místně příslušného soudu v rozsahu, z něhož nelze sestavit k projednání a rozhodnutí věci senát.*“ K takové situaci však v daném případě nedošlo, což dokládá i usnesení ze dne 3. 7. 2014, čj. Nao 236/2014-106, kterým Nejvyšší správní soud rozhodl, že soudci rozhodujícího senátu krajského soudu z projednávání a rozhodování věci vyloučení nejsou.

[11] Z podání žalobce ze dne 3. 2. 2015 přímou vazbu na namítanou podjatost soudců krajského soudu dovozovat nelze, Nejvyšší správní soud se proto zabývat rovněž splněním předpokladů pro tzv. delegaci vhodnou ve smyslu ustanovení § 9 odst. 2 s. ř. s. Nejvyšší správní soud konstatuje, že k přikázání věci jinému než příslušnému soudu by mělo docházet pouze výjimečně, a to ze závažných důvodů, neboť je uplatňováno jako výjimka z ústavně zaručené zásady, že nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci, a že příslušnost soudu a soudce stanoví zákon (§ 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Důvody pro odnětí věci příslušnému soudu a její přikázání jinému soudu tedy musí být natolik významné, aby dostatečně odůvodňovaly průlom do výše citovaného ústavního principu. Návrh žalobce blíže odůvodněn není.

[12] V posuzované věci Nejvyšší správní soud neshledal žádné konkrétní okolnosti, které by odůvodňovaly přikázání věci jinému soudu. Podmínky pro postup podle ustanovení § 9 odst. 1 s. ř. s., tedy delegaci nutnou, splněny nebyly a nebyly shledány ani závažné důvody, pro které by bylo vhodné přikázat věc jinému krajskému soudu než místně příslušnému. Bylo proto rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku II. tohoto usnesení.

pokračování

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. dubna 2015

Daniela Zemanová
předsedkyně senátu